

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

5. søndag efter trinitatis

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

Da Simon sluttede sig til Jesusbevægelsen

Jesus lånte en båd af fiskeren Simon. Når Jesus sad i båden lidt fra land, kunne han høres af de mange forsamlede på stranden.

”Da han holdt op med at tale, sagde han til Simon: »Læg ud på dybet, og kast jeres garn ud til fangst!« Men Simon svarede: »Mester, vi har slidt hele natten og ingenting fået; men på dit ord vil jeg kaste garnene ud.« Det gjorde de, og de fangede en stor mængde fisk, så deres garn var ved at sprænges. De gjorde tegn til deres kammerater i den anden båd, at de skulle komme dem til hjælp, og de kom og fyldte begge både, så de var lige ved at synke. Da Simon Peter så det, faldt han ned for Jesu knæ og sagde: »Gå bort fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand.« For han og alle de, som var med ham, var grebet af rædsel på grund af den fangst, de havde fået – ligeså Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner, som fiskede sammen med Simon. Men Jesus sagde til Simon: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.« Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham.”

Læsning fra Lukasevangeliet kapitel 5 vers 4-11

Pengene eller livet

Der var nok den fisker, som ville have set potentialet i at gøre Jesus til partner i forretningen. En slags omvendt Løvens Hule: Jesus, du får andel i min virksomhed for at stille din knowhow til rådighed! Handelshøjskolede tænkere lærer os, at fremgang kommer af øget produktion. De værdiskabende job er

mere værd end omsorgsjobbene, siger de. Peter kunne være blevet i fiskeriet og have skabt store eksportindtægter for sin lille by. Det store fiskeeventyr lå nu endeligt for Peters, Andreas, Jakobs og Johannes fødder. Hvad er så logikken i, at de fire mænd i det øjeblik forlod deres både og erhverv. Jesus ville gøre dem til menneskefiskere, sagde han. Men var der penge i det?

Det overraskende i fortællingen om Peters fiskefangst er ikke underet med de bugnende både. Sådan noget er set før. Moderne udstyr kan støvsuge en sø for, hvad der er at fange. Og Jesus kunne naturligvis også sådan noget. Nej det overraskende er, at de fire fiskere sluttede sig til Jesus og blev omvandrende disciple. De så fiskefangsten som tegn på noget meget større. Ikke bare som et tegn på let adgang til økonomisk vækst. De så, at Jesus var søn af den Gud, som kan give os meget mere end fyldte lommer. Da de så tegnet, troede de på et liv, hvor mennesker lever sammen i fred. De troede på, at frygten kan afløses af tillid, terroren og udbytningen af omsorg, ensomheden og stressen af fælleskab og engles sang. I et sprog, som fiskerne forstod, havde Jesus med underet givet dem et kig ind i den himmelske herlighed. Nu ville de se mere af himmelen. De ville være tjenere for Guds riges frembrud.

Peter og de andre havde set noget, der var stort i deres verden, men de troede og håbede endnu større. I øvrigt ved vi godt, hvad pengevalget ville have ført til. Snart ville Genesaret sø have været tømt ikke bare for de fisk, man kunne spise, men også for de fisk, som skulle yngle og holde bestanden oppe. Snart ville det være slut med at være fisker i Kapernaum. Grådig ikke-bæredygtig udnyttelse af jordens ressourcer giver bagslag.

Guds søn var ikke kommet til verden for at hjælpe entreprenante folk med at mele egen kage og ødelægge naturen. Jesus var kommet for at åbne menneskers øjne for et langt større liv. Et liv som begynder med, at vi i et og alt tror os omsluttet af Guds tilgivende nåde. Et liv, hvor god mad og tøj på kroppen bare er noget af herligheden.

Man kan abonnere på Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker ved at skrive "tilmeld" til LPO@km.dk